

SLOVENE

Političen list za slovenski narod.

Naročnine in inserate
sprejema upravnništvo v
Katol. Tiskarni, Kopitar-
jeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo,
nefrankovana pisma ne
vsprejemajo.

Uredništvo je v Seme-
niških ulicah št. 2, I, 17

Izhaja vsak dan, izven
nedelje in praznike, ob
pol 6. uri popoldne.

Po pošti prejemam:

za
celo leto naprej 26 K — h
pol leta : 13 „ — „
četrt : 6 „ 50 „
mesec : 2 „ 20 „

V upravnistvu prejemam:

za
celo leto naprej 20 K — h
pol leta : 10 „ — „
četrt : 6 „ — „
mesec : 1 „ 70 „

Za pošiljanje na dom
20 h na mesec.

Štev. 166.

V Ljubljani, v torek 23. julija 1901.

Letnik XXIX.

O uravnavi rek in potokov ter zbolšanju naših zemljišč.

(Govoril posl. Povše v dež. zboru pri razpravi o
deželni kulturi.)

G. dež. predsednik, kakor tudi g. poročevalec Lenarčič sta obširno razpravljala o slabih narodno-gospodarskih razmerah v naši deželi, ki se najjasneje izražajo v velikem izseljevanju našega kmečkega ljudstva. Bodi mi kot poročevalcu za kmetijstvo v dež. odboru dovoljeno, da tudi jaz govorim o razmerah in sredstvih za ozdravljenje teh žalostnih razmer, v katerih tiči vse naše kmetijstvo.

Kakor nam izid ob novem letu izvršenega ljudskega štetja kaže, je naša dežela poleg Koroške tista, ki izkazuje najmanjši prirastek prebivalstva v pretečenem desetletju. Naraščaj pa, kar ga je sploh bilo, pripade samo na mesta, na kmetih pa so okraji, ki izkazujejo celo nižje število prebivalstva.

Gosp. posl. Lenarčič je priporočal dež. odbor, naj proučuje vse, da najde prave varoke propadanju in sredstva, da se ta nesrečna izselitev omeji.

V obče, ne le v naši ožji domovini, povsod po Evropi propada kmetijstvo, ker se ima boriti z inozemsko konkurenco, katera je potisnila cene kmetijskim pridelkom tako silno, da stroškov pridelovanja izkupljena svota več ne pokriva.

Vsemu temu se je za vinorodne kraje pridružila še katastrofa trtne uši. Pred 12 leti, ko sem prvič stopil v to vis. zbornico, in ko se je začelo delo za po trtni uši opustošene kraje, naglašal sem, da mora dežela tu pomagati z vso požrtvovalnostjo, a izražal tudi bojazen, da bode vzlic največji podpori dežele in države naše obupano ljudstvo onemoglo v tej katastrofi. Toda varal sem se in vzradoščen priznavam, da se je naše kmečko ljudstvo pokazalo kot vztrajno, žilavo in požrtvovalno. To pa kaže, da naš slovenski oratar ljubi svoj dom, svojo rojstno zemljo, in če so naši možje sli iskat si boljše zaslужka v daljni svet, niso opustili misli, da se povrnejo v domovino ter s trdozaslužnimi prihranki popla-

čajo dolgove in troške za obnovo vinogradov.

Priznati pa se mora, da je dež. zastop svojo dolžnost v polni meri vršil ter v svrhu obnove po trtni uši uničenih vinogradov toliko žrtvoval, da priznavajo merodajni krogi, da je naša dežela z ozirom na revno finančno svojo moč storila veliko delo.

Z državno in deželno pomočjo in vztrajnostjo našega vinorejskega prebivalstva posrečilo se je, da smo obnovili že nad 3000 hektarov vinogradov, od katerih je upati, da odpro ne le glede množine, ampak tudi glede kakovosti nov vir dohodkov, ki bodo omogočili našemu ljudstvu vztrajati na rodni zemlji.

Toda le majhen del prebivalcev kranjske dežele živi od vinogradov, ogromni del našega kmečkega ljudstva se peča s poljedelstvom, ki bije trd boj za svoj obstanek.

Ogromno delo nas čaka pri zboljšanju naših zemljišč. Dejstvo, ki se je vršilo v drž. zboru v letošnjem zasedanju, mi daje povod, da o tem obširneje govorim. Poleg investicij za železnice, za katere bo treba nad 400 milijonov kron, se je tudi več sto milijonov dovolilo za uravnavo voda, rek in potokov, ter za zgradbo vodnih cest ali kanalov. Poslanci severnih dežel so to priliko v obilici izkoristili, da so si iz tega obilnega zaklada zagotovili zboljšanje svojih zemljišč, katera so trpela vsled poplavljenja.

Ne morem zamolčati, da me je bolelo v srce, ko se je v državnem zboru razpravljalo o teh ogromnih milijonih, o katerih pa nič ne odpade na južne dežele.

Sedaj pa prihaja obvestilo, da ministarski predsednik vendarle ni pozabil na južne dežele ter je vsem deželnim predsednikom poslal poziv, da povabijo deželne odbore, naj izdelajo natančna poročila o potrebi dotičnih dežel glede uravnave voda, rek in potokov, ker hoče ces. vlada tudi za južne dežele v tem oziru skrbeti.

Radujem se tega vladinega sklepa, ker gotovo je, da je naša dežela osobito glede voda, rek in potokov silno potrebna zboljšanja.

Deželni odbor bo pa tudi mogel ces. vladi podati ne le spomenico, v kateri bodo navedene vse potrebe, ampak tudi v to že

dovršene načrte. Navajam, da je že skoro 17 let star načrt za osuševanje ljubljanskega barja.

Priznati mora vsakdo, ki resno motri naše deželno-kulturne zadeve, da je načrt za osuševanje ljubljanskega barja največje kulturno podjetje naše dežele. Do 35.000 oralov zemlje se bo moglo izročiti intenzivnejši kulturi; povodnji, katere sedaj uničujejo pridelke pridelnega barjana, se bodo do cela odpravile, in tako bo vstvarjen za tega ubogega trpina položaj, ki mu bo omogočil vstrajati na tej zemlji, ki mu bo vračala njegov trud.

Načrt, ki čaka že 17 let izvršitve, je sedaj zrel za izvršitev, ker je zadnja, najvišja pravna instanca razsodila in je tako odstranjena ovira pravnih ugovorov, zaradi katerih je nad deset let tekla pravda. Deželna vlada sama je, ko je zvedela o razsodbi najvišje instance, pozvala deželni odbor, naj potrebno ukrene, da se more dotični zakonski načrt predložiti deželnemu zboru v končno sklepanje.

Deželni odbor je na to pozval glavni močvirski odbor, da da po tehniki pregledati proračun za izvršitev tega načrta, ki ga je pred 17 leti izdelal hidrotehnik Podhagasky. Delavci so sedaj dražji in ker se bo ravno za ročno delo največ izplačalo, je nekako potrebno, da se stroškovnik sedanjim razmeram primerno predrugači.

Po glavnem odboru tako predelani stroškovnik je deželni odbor iz previdnosti, da se skrbno izdela stroškovnik, dal pregledati še deželnemu stavbenemu uradu, ki je skrbno, upošteva vse razmere, stroškovnik zvišal še za 30.000 gld. Tako predelani stroškovnik se je potem izročil deželni vladi s prošnjo, naj izposluje pri vis. kmetijskem ministerstvu, da zanesljivo tekom poletja odpošlje svojega tehniškega konzulenta, ki naj skupno z deželnim inženjerjem in zastopnikom glavnega močvirskega odbora pregledajo, oziroma obhodijo cel ozemlje in tako sedanjim razmeram primerno po potrebi tudi v tehniškem oziru predelajo načrt.

Doslej, žal, ni še rešena vloga deželnega odbora, in zato je opravičena moja prošnja na gospoda deželnega predsednika, naj bi posredoval, da pride vladni tehniški

konzulent vsaj tekom poletja na ogled. Obžalovati je, da se ni prošnji deželnega odbora, ki se je že marca meseca predložila, doslej ugodilo, da bi se bil namreč ogled vsaj meseca junija izvršil. Tako bi bilo mogoče, da bi deželni odbor mogel že v tem zasedanju predložiti visokemu dež. zboru zakonski načrt v končno rešitev. Tem bolj bi bilo obžalovati, če bi se ogled do jeseni ne izvršil, ker po zimi za to ni pravi čas.

Ugovor oziroma dvom, ki ga morda goji tudi gospod deželni predsednik, ali inženjerja Podhagaskga načrt tudi odgovarja poznejšim potrebam intenzivnega obdelovanja barja, katero bo treba ob suši primerno namakati, je nepotreben in neutemeljen, ker izdelovalec načrta je tudi na to mislil ter v svojem izvršnem poročilu pravi, da ne kmalu katero drugo zemljišče se more tako lahko namakati z vodo, kakor ta ravan mej griči, iz katerih izvirajo studenci, ki sedaj, ker ne morejo najti prostega odtoka, povzročujejo močvirnost sveta. Ko pa bo ta svet osušen, oskrbljen s potrebnimi jarki, ki bodo odvajali vode s tega ozemlja, napeljati se bodo dali kaj lahko izviri in racionalno razpeljati po ravani, ko bo ta potrebna namake.

Zato kot zastopnik barjanov v tej visoki zbornici iskreno prosim cesarsko vlado, da ustreže brez odloga prošnji dež. odbora in pripomore, da bo v bodočem zasedanju mogoče rešiti to vprašanje. Tako bi se moglo v prihodnji spomladi pričeti z delom, ki bode neizmerne važnosti za barjane in tudi za glavno mesto ljubljansko, ki bo v sanitarnem oziru po osuševanju barja veliko pridobilo. (Konec prih.)

Deželni zbor goriški.

XI. seja dne 17. julija.

Zborovanje se je precej zakasnilo radi pogajanja slov. kluba z italijanskim glede oddaje delnic vladi za vipavsko železnico.

Po dovršitvi navadnih formalitet poslanec Panigai poroča o poročilu prof. Berbuča glede pobiranja užitnine v deželni upravi, ter pravi, da ni v njem ničesar razžaljivega za osebo dr. Tume, ker so navedena dejanja resnična. Na to izjavi predsednik dr. Pajer, da ni več zadržka, da poročilo

LISTEK.

Obris in opisi.

Spisal I. S.

Prijatelja.

Na klopi v parku sedita prijatelja. Mrak leži po zemlji, majska noč je objela s svojo milino ves gaj. Drevje šumi o večernem vetru, tišina vlada kroginkrog tiho, mirno, vsnivajoče... Mal vodomet šumlja pred njima s svojimi razkropljenimi padajočimi kapljicami, krog njega se širijo valčki v nemirnih kolobarjih k bregu, kjer se poizgubljajo kdove kam... Zdi se, kot da je skrito globoko v tem večeru nekaj neznanega, nekaj lepega, krasnega, nekaj globokega. Ali je to tista večna skrivnost prirode... Daleč tam doli leži mesto s svojim šumom, tu pa vlada mir... Električne žarnice so zasvetile s svojim bliščečim svitom v poltemo.

»Mhm«, zakašlja tiho Ivan.

Izajko molči.

Prej je vladal molk, in zdaj zopet molči oba. Med prijateljema je nastala nenavadna disonanca.

Pred četrto ure je sedel Ivan sam, čisto

sam na klopi v parku pri vodometu; nikogar ni bilo. Sanjal je nekaj sam pri sebi, ko je gledal vedno v enakomerno se dvigajoči in padajoči vodomet; z nekakim zadovoljstvom se je prepustil svoji domišljiji in se potapljaj v misli, katere mu je prinašal večer. Čakal je prijatelja Izajka... In prišel je — razburjeno, naglo, srdito...

»Kaj ti je?« vprašal ga je prijatelj.

»Nič«, odgovoril je Izajko...

In umolknila sta.

»Kaj te je razburilo, saj si vendar flegmatic.«

»Prazna fraza.«

»Čudno«...

»So trenutki v človeškem življenju«, začel je Izajko, »ko človek nekako zataji to, kar je. Vsakdo pride do spoznanja in le prepogosto spoznamo, kako smo se varali. Pogosto se pred nami razkrije podoba...« Izajko je umolknil. Ivan je poslušal in se radovedno ozrl, kaj sledi temu imenitnemu uvodu.

»Torej si ti prepričan, da—«

»Ne, hotel sem reči...« Izajko je nekoliko prekinil — »Ali veruješ, da sem danes nesrečen človek?«

»Mogoče. Verujem le, da se ti zdi, da si nesrečen. Mnogo nesrečnih nosi zemlja na svojem cvetočem krilu, no in zakaj bi ne bil ti med njimi?«

»In ti si menda zdajle najsrečnejši človek pod solncem.«

»Boljše: pod luno«... in nasmehnil se je.

»Recimo... Lahko se norčuješ. Varati prijatelja in celi svet, to je menda tvoje edino veselje na svetu. A pomni...«

»Skoraj bi rekel: da. Veš, da smo igralci in nič drugega kot igralci! Bratec, igray! Svet je oder. Nastopi in igray! Jaz igram. Radoveden sem, kako bi izigral ulogo takega ali takega junaka. Zatopim se v njegov položaj, nadenem si krinko in igram. To me zanima, to mi je v zabavo. Zapletam se v vse različne razmere življenja, tu sem manj delujoča oseba, a tam junak. Pojdi in tudi tako stori!«

»Ne morem«. Izajko je gledal zamišljeno predse.

»Sploh je tako govorjenje posledica melanholije.«

Izajko je molčal in mislil. Spomnil se je. Pred nekaj tedni ga je seznanil njegov

prijatelj o družini, o kateri niti on sam ni bil pobližje znan. Predstavljen je bil obema domačima gospodičinama. Poslej so se pogosto srečevali. Izajku je bila starejša simpatična, zelo simpatična, in postal je ljubosumen. Bal se je svojega prijatelja. Prijatelj se mu je zdel neidealni, nevreden takega bitja; in vendar jo je poznal samo po zunanje. Zdelo se mu je, da tiste njene oči več govore, kot... da tam govori duša. Zato se je bal prijatelja, a vsakokrat po srečenju ponavljal: »Zdelo mi se je, zdelo.«

In danes ju je srečal nekoliko nižje v parku.

Izajko se je spominjal, pomislil in vprašal:

»Ali ste bili dolgo skupaj?«

»S kom?«

»Jaz sem ju srečal, bili sta izvanredno veseli in starejša me je pogledala zelo čudno, rekel bi pomilovalno. Ti si torej dosegel svoj namen; in sedaj?«

»Ha, ha...«

»Ti se smeješ.«

»Mi nismo bili skupaj.«

»Bili ste.«

»Mi nismo bili skupaj.«

prof. Berbuča dene na dnevni red. Na to se prestopi na dnevni red in dr. Marani v imenu dež. odbora predlaga, da naj se obresti onega kapitala, ki je bil l. 1888 dovoljen za turlanski tramvaj, dovolijo porabiti za napravo načrta za železnico Gorica-Cervignan.

Poslanec Berbuč ni proti predlogu, ampak dostavlja dodatek, da naj goriški dež. odbor stopi v dogovor s kranjskim dež. odborom v zadevi podaljšanja vipavske železnice do Vrhnike ali Logatca ali do katere druge točke južne železnice. Ital. poslanci se sicer ne protivijo dodatnemu predlogu, a nočejo, da bi se obravnaval v zvezi z železnico Gorica-Cervignan. Nujnost tega predloga se odkloni, ter pride njegovo utemeljevanje v prihodnji seji na dnevni red.

O II. točki dnevnega reda poroča dr. Verzeznassi, ter v imenu dež. odbora prebere poročilo ožjega odseka za zgradbo dež. norišnice in predlaga, naj dež. zbor dovoli 1.100.000 K za zgradbo same norišnice. Ta predlog je imel burno debato. Poslanec Berbuč predlaga, naj se poročilo izroči finančnemu odseku. Dr. Marani zahteva, da naj se o njem takoj sklepa.

Na to se oglasi k besedi dr. Rojec in v dolgem stvarnem govoru pojasnjuje zagrešeno poročilo ožjega odseka. Dokazuje, da potrebujemo poprej bolnišnice in še le potem norišnice, pravi, da goriška dežela ne potrebuje tako velikanske norišnice, kakor zahteva poročilo in da naša dežela ne zmora zahtevanega stroška. Podpira predlog tovariša Berbuča in zahteva o tem glasovanje po imenih. Oglasi se k besedi poslanec Dottori in predlaga, da se obravnava o tem vprašanju pretrga in seja sklene. Predlog je bil soglasno sprejet; predsednik naznani, da bode prihodnja seja 20. julija, ter se bode nadaljeval dnevni red današnje seje.

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. julija.

Vprašanje o volitvi reformi v štaterskem dež. zboru

je dalo konservativnim poslancem povod, da skušajo izvesti volivno reformo, s katero naj se vendar enkrat odpravijo številne krivice dosedanjega volivnega reda. Predlogi, ki so jih stavili imenovani poslanci, bi bili koristili najširšim slojevom prebivalstva. Toda nemško-nac. večina ima za vse take stvari gluha ušesa, ker noče, da bi ji kdo omajal dosednji vsemogočni vpliv. Prav dobro piše graški „Volksblatt“: Kakor star, mršav skopuh sedi nemško-liberalno-nacionalna večina s črtalnikom v roki ob zeleni mizi in računa, na kak način bi si ohranila gospostvo. Prav nič je ne briga, da mora biti kmečki in delavski stan ogorčen nad tako nasilnostjo, ter je gluha in slepa za vse očitke in predloge konservativnih poslancev. Ti pa bodo nadalje vodili boj za pravično volivno pravico in prisilili bodo „napredne in svobodomiselné“ gospode, da javno pokažejo, kaka načela jih vodijo, da more prebivalstvo soditi, se li ta načela zlagajo s pravico in pravičnostjo in so li ta načela res izšla iz pravega napredka in res-

„Bili ste“.

Molk.

Prijateljta sta sedela molče, vsak na enem koncu klopi.

V njunih prijateljskih srcih je zvenela bridka disonanca. Eden je tolkel s palčico po pesku in pel brné in tiho:

Oj zapela ptičica,
eno lepo pesemco . . .

Med njegov brneči glas je ušlo včasih nekaj izzivajočemu smehu podobnega.

„Ivan, ali ste bili skupaj?“

„Ne“.

Izjako je gledal vznemirjeno valovje pod vodometom in poslušal večerno šumenje. Nekaj težkega, morečega je padlo na njegovo čutečo dušo. Začutil se je osamljenega.

V parku ni bilo skoraj nikogar več.

Prijateljta sta sedela.

Nevera . . .

Nič več si nista bila zaupna prijatelja. Nekaj meglenega je ležalo med njima.

„Lahko noč!“

„Lahko noč!“

nične svobode. Upamo pa tudi, da bodo ti moške toliko značajni, da se pokažejo na bojišču. Potem se šele pokaže, kje je golo samoljubje in kdo hoče ljudstvu res pripomoči do pravic. Tudi vlada ne more uiti očitjanju, da je s svojim dosedanjim postopanjem jasno pokazala, da noče nič vedeti o pravičnem zastopstvu prebivalstva. Polovičarstvo je ravno karakteristiški moment za naše notranje ministerstvo in njega organe.

Vspeht Koerberjeve politike.

Politiki vseh strank priznavajo, da je imel ministerski predsednik Koerber dosedaj primeroma zelo mnogo vspeha pri svoji parlamentarni akciji. Toda kako bo v bodoče, tega sedaj nihče ne ve, pričakuje se pa vsesplošno, da sedaj Koerber ne bo imel toliko sreče. To je razvidno iz naslednjih razmišljanj: Kamorkoli se ozremo, povsod nahajamo ista stara narodnostna, politična in verska nasprotstva, kakor poprej. Ker je pa nemogoče, da bi se ta nasprotja v vsakem zasedanju z materijelnimi koncesijami potiskala v ozadje, smemo pričakovati, da bode v nepredolgem času nastal tudi v državnem zboru nov vihar, kakor se je pojavljal v deželni zborih. Ker je pa ravno v bližnjem državno zbornem zasedanju rešiti celo vrsto najvažnejših nalog, katerih rešitev zanima Ogrje ravno tako, kakor Avstrijce, pač ne bo odveč, da z nekim skepticizmom zremo v bližnjo bodočnost. Ako se je pl. Koerber pokazal dosedaj spretnega taktika, stavila bo nanj bodočnost še večje zahteve. Za končno zmago nad bližnjimi težkočami namreč ne zadoštuje samo spretnost, pač pa v prvi vrsti državniška modrost. Te pa dr. Koerber še ni mnogo pokazal, ker je ni bilo potreba.

Pogajanja mej Staro- in Mladočeht še niso tako daleč vspela, kakor so pred nekaterimi dnevi trdili razni dunajski listi. Pisalo se je namreč že o neki gotovi podlagi za nadaljne definitivne dogovore obeh strank in da se bo že pričelo z osebnimi vprašanji. „Hlas Naroda“ namreč piše: Mej češkimi strankami v svrhu zedinjenja pri bodočih deželnozbornih volitvah započete razprave še niti toliko niso napredovale, da bi se pričelo z glavnimi načelnimi vprašanji. To se mora konstatirati z ozirom na poročila raznih listov, ki so tudi že navajala zahteve posamnih strank, in iz katerih se razvidi, kakor da bi bilo potreba le še podpisov. Taka poročila izhajajo samo iz osebnih mnenj gotovih, za spravo posebno vnetih mož.

Vsenemški načrt glede Avstrije

je znan že iz premnogih govorov in izjav vsenemških mož tu in onstran črnožoltih mejnikov, tudi razna pruska glasila so že davno pojasnila, kaj nameravajo pruski in avstrijski Vsenemci z našo Avstrijo. Vkljub temu se pa ta program jasno in določno dosedaj še ni smel izražati, državna pravičnost so brez usmiljenja posegla po takih spisih. Sedaj pa je zaslediti skoro v vseh nemško-radikalnih in liberalnih listih mej drugimi sledeči odstavek: »Že od nekdanj (?) k nemški državi pripadajoče avstrijske dedne dežele ne bodo mogli več dolgo zadržavati, da bi se ne kakorkoli zopet zjediniše z nemškim cesarstvom. Ta tok je že sedaj tu, nemško-avstrijsko ljudstvo hrepeni rešiti se iz zvez, v katere so po sili vključene.« To se sme tiskati v Avstriji v javnih listih brez vsakega strahu pred javnimi oblastmi, in vkljub temu gotovi krogi še ničesar nočejo čuti o vsenemških namenih.

Vojaška pogodba mej Avstro-Ogersko in Rumunijo?

Senzačno poročilo priobčjuje »Magyarorszag« o zadnjem obisku načelnika generalnega štaba naše armade barona Becka v Sinaji na rumunskih tleh. Poroča se namreč, da se je pri tej priliki sklenila mej Avstro-Ogersko in Rumunijo vojaška pogodba, glasom katere bi morala Rumunija v slučaju vojske pripraviti armado 250.000 mož, razdeljeno v osem vojev. Kakor naglo Rusija mobilizuje svoje vojaštvo, mora Rumunija odrediti polovico omenjenega moštva na črto Galac-Jassy, da zapro pot ruskim četam iz odesavskega in simferopolskega vojaškega okraja in onemogočijo njih združenje z Kieveškim vojem, ki je določen za prodiranje v Avstro-Ogersko. Ostali del rumunske armade

bi zastražil mejo ob Donavi proti Bolgariji, mejtem, ko bi za stražo proti Srbiji poskrbele avstrijske čete. Omenjeni list dostavlja: Poročilo je resnično, akoravno se prej ali slej dementuje, in pogodba se objavi bržkone tedaj, ko dospo kralj Aleksander ter kneza Ferdinand in Nikita v Petrograd in sklenejo slovansko-balkansko zvezo. — No, posebno velike verjetnosti pač ni pripisovati temu poročilu Rusom in sploh Slovanom ekrajno sovražnega mažarskega lista, ki seveda proti Nemčiji in Italiji ne potrebuje nobene obmejne straže, marveč samo proti Slovanom.

Gonja proti katoličanom na Poznanjskem.

Boj proti poljskemu narodu na Poznanjskem se vodi s toliko silo, da je skoro nemogoč nadaljni obstanek tega naroda na pruskih tleh. Pruska vlada se v svoji nestrpnosti poslužuje tako vsakovrstnih krivičnih sredstev in preganja poljski jezik na vseh koncih in krajih tako, da se morajo nad tem početjem zgražati celo zmerni Nemci. Vendar se je dosedaj sodilo, da ima ta nasilni boj samo narodnostni značaj, da preganja pruska vlada Poljake radi tega, ker niso Nemci. A temu ni povsem tako. Boj proti Poljakom se v prvi vrsti vrši radi tega, ker so katoliki in ne protestantje. To se je jasno pokazalo v novejšem času. Da namreč iztisnejo Poljake s pruske zemlje, so ustanovili posebno komisijo, ki naj naseli na Poznanjskem nemške rodbine. Sprva so sicer sprejeli vsakogar, tudi katolike, ker je došlo premalo ponudeb. Sedaj je pa komisija sklenila, da je dovoljeno naseljevanje samo protestantom. Proti prvim katoliškim naselnikom pa so jeli Prusi tako silno nastopati in bojkotirati katol. trgovine in obrte, da se morajo v kratkem izseliti, ako se hočejo izogniti popolnemu propadu. To je pač jasen dokaz, da velja sedanji boj na Poznanjskem v prvi vrsti katoličanstvu in še le v drugi poljski narodnosti. Pričakovati pa je, da bo tu energično posegel vmes katoliški centrum.

Politve v francoski generalni svet

so se vršile minulo nedeljo, a celotni vspeh dosedaj še ni znan. Znanih je dosedaj 1444 volivnih vspehov, vspehi iz desetih volivnih okrajev še niso definitivno gotovi. Izvoljenih je dosedaj 557 republikancev, 477 radikalcev in radikalnih socializmov, 33 socializmov, 54 rallirceev, 29 nacionalceev, 209 konservativceev. V 85 okrajih je potrebna ožja volitev. Večina v generalnem svetu za okraj Charente inferieur, ki je bila dosedaj konservativna, je sedaj republikanska. Mej dosedaj izvoljenimi so tudi naslednji kandidati: Carnot, Pavl Loubet, Meline, Deschanel, Delcasse, Krantz in brat generala Mercierja.

Katoliški ministerski predsednik na Danskem.

Mesto odstopivšega protestanško-konservativnega ministerstva Sehested pride, kakor poroča »Magdeb. Ztg.«, na krmilo v protestanškem kraljestvu katoliški grof Holstein Ledreborg, ki se je povodom nekega potovanja v Rim s svojimi stariši vred povrnil v katoliško cerkev. Rojen je bodoči kabinetni načelnik 6. junija 1839. Svoje dobo je pripadal ljudskemu zastopu, pred dobrimi desetimi leti pa se je ločil iz tega zastopa, ker se je izognil brezplodnemu ustavnemu boju. Ta boj, ki se je pričel dne 1. aprila 1885, se je končal, kakor znano, po preteku devetih let potom nekega za silo skrpanega kompromisa. Grof Holstein se je tedaj preselil v Freiburg v Švici, pozneje pa se vsled rodbinskih razmer zopet povrnil v domovino. V parlamentu je bil načelnik zmerno demokratske skupine. Nadjati se je, da bo novi mož zbral okolu sebe može čim največ sorodnega si mišljenja.

Dopisi.

Z Dobrove 23. julija. (Liberalcem v odgovor.) Kdo bi mislil, da je liberalna gospoda tako radovedna, da se vtika v stvari, ki jej niso nič mar! Tako n. pr. v »Rodoljubu« iz 11. jul. želi vedeti, kam gre denar, ki ga sploh darujejo udje Marijine družbe, posebno pa to gospodo še skrbi, v katero bisago se stekajo darovi naše Marijine družbe? In zato v svoji veliki skrbi naravnost zahteva: „G. kaplan v Dobrovi pri

Ljubljani, povejte vendar, v katero bisago pa se steka denar, ki ga plačujejo do grla v babjeverstvu tihoče device“?

Kako bi pač ustregel tej skrbni radovednosti!? Ako bi povedal, da se liberalna gospoda lahko prepriča iz zapisnika o dohodkih in stroških Mar. družbe, v katero „bisago“ se steka denar, bi mi ta gospoda, ki vse druge po sebi sodi, rekla: Ne verjamemo, kaplan laže. Zato na ta način ne morem zadostiti njenej radovednosti. Menim pa, da bo drugim bolj verjela kakor kaplanu.

Drugi naj torej povedo, v katero bisago se steka denar. Vprašajte zato n. pr. izdelovalteljico cerkvenih bander v Ljubljani, nadalje g. trgovca, ki je oskrbel soho brezmadežnega Spočetja D. M., potem našega mizarja, ki je že tudi marsikaj naredil v sobi, koder se družba zbira, vprašajte upravnistvo »Venca«, koliko iztisov dobiva tam Mar. družba, in če se potrudite še vprašati prodajalce sveč in če hočete zvedeti prav do zadnjega vinarja, bodete morali vprašati še mnogo drugih po različnih krajih in nazadnje še vse ude mladeniške in dekliske Mar. družbe, in vedeli bodete natanko, v katero bisago se steka denar, ki ga darujejo in ne plačujejo udje Marijine družbe.

Toda vem, da si toliko truda ne bodete vzeli. Saj vam ni zato, da bi zvedeli, v katero bisago se steka denar; vam je le žal, da se steka v „klerikalno“ in ne „liberalno“ bisago. Ako bi se denar stekal v liberalne namene in ne v verske, potem bi nič ne povpraševali, v katero bisago se steka. Ako bi poštna dekleta dajala denar za slabe namene n. pr. godcem in za pijačo, potem bi jih ne sramotili s priimkom „v babjeverstvu do grla tihoče device“, potem bi jih spoštljivo nazivljali „zavedne in napredne gospodičine“, ki se ne dajo voditi duhovnikom. Ker pa niso po vaših liberalnih namenih, zato jih sramotite.

Upam, da sem vam, liberalna gospoda, „vendar povedal“ in s tem ustregel vašej radovednosti.

Kaplan na Dobrovi.

V Selcih je razpisana služba ponočnega policaja. Delo ni stalno. Služba lahka:

1. Ponočnim naprednim razgrajcem mašiti usta, da njih huronsko upitje ne moti spečega ljudstva.

2. Najmanje vsako četrtletje ponižno vprašati župana, čemu je obč. odbor.

3. Vsako drugo nedeljo prebrati županu § 56. obč. reda zadevajoč „najpoglavitejšo županovo dolžnost, da skrbi za opravila obč. redarstva“, to je za nočni mir.

4. Ob ponedeljskih zjutraj popravljati brzojavove „late“.

5. Popravljati od naprednih krokarjev polomljene lesene ograje.

6. Ob ponedeljskih zjutraj na vse zgodaj vzbuditi za plotom napredno ležeče in speče pevce, da ne pridejo ob „kredit“.

Plača pri naprednjakih ob ponedeljskih kapital-maček.

Prošnje vsprejema

ljubitelj nočnega miru.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 23. julija.

Liberalna polemika. »Slovenec« je posegel nekoliko v »sammelsurium« na novi dekliskiški šoli in pojasnil, kaka vzora za mladino sta Rousseau in Tolstoj. »Narod« ne more utajiti niti besede, ampak samo surovo zmerja. Pravi, da je to, kar smo mi pisali, »infamija«, da smo »oba velika umetnika in filozofa« pomandrali v blato itd. A vse je res do pičice. Ni pa res, kar »Narod« nadalje piše. Vsak količjak pošten zgodovinar odkrito priznava, da so protestanške laži o »papežici Ivani« popolnoma izmišljene, in da »papežice« nikdar ni bilo. »Krvosramstvo« Aleksandra VI. je stvar, v katero verujejo samo še oni, ki svojo izobrazbo zajemajo iz umazanih knjižur, ne pa iz zgodovinskih knjig. Pedagog, ki na tak način brani svoje ideje v »Nar.«, spadajo med — revolveržurnaliste, ne pa v dekliskiško šolo.

Osebnosti. Pravni praktikant pri dež. sodišču v Gradcu g. I. Škofic je imenovan avskultantom. — Promoviran je bil

danes na graški univerzi gosp. Živko Lapajne s Krškega. — Cesar je podelil dež. sodnemu svetniku g. Jožefu Martinaku v Ljubljani povodom umirovljenja na njegovo lastno prošnjo naslov viš. dežel. sodnega svetnika. — Štajarski deželni šolski svet je provizoričnega učitelja g. Jakoba Reinerja pri sv. Križu pri Litiji imenoval definitivnim učiteljem na ljudski šoli v Hrastniku.

Petindvajsetletnica duhovništva so danes obhajali dne 23. julija 1876 v Mariboru posvečeni gg.: Fekonja Andrej, dosluženi župnik v Bučki, prebivajoč sedaj v Šoštanji; Karba Matija, župnik v Zrečah; Podhostnik Andrej, župnik v Dramljah; Šoštarič Ferdo, župnik pri Malinčeli.

Glavna skupščina »Matice Hrvatske« se je vršila preteklo nedeljo pod predsedstvom predsednika gospoda Tade Smičiklasa, ki je izjavil, da odstopa kot predsednik »Matice Hrvatske«, v kateri je deloval 28 let. Tajnik gospod Ivan Kostrenčič je naznanil skupščini zahvalo biskupa Josipa Jurija Strossmayerja za knjigo »Spomen ovičev«. Za leto 1901 se »Matice« knjige že tiskajo in bode »Hrvatska Matica« izdala devet knjig. Vseh članov ima »Matica« 11.110. Občni zbor je z obžalovanjem vzel na znanje, da gospod Ivan Kostrenčič, ki je 25 let trudoljubno vodil »Matice« tajniške in blagajniške posle, stopi prihodnje leto v pokoj. Občni zbor je gospodu Kostrenčiču nakazal 1600 K letne mirovine. Občni zbor je priredil gospodu Kostrenčiču srčne ovacije ter je dosedanega predsednika gospoda Tade Smičiklasa jednoglasno imenoval častnim članom. G. Tade Smičiklas je sedaj četrti častni član »Matice Hrvatske«, prvi je bil oče slovenskega naroda dr. Janez Bleiweis. Novim predsednikom »Matice Hrvatske« je izvoljen gospod Ivan vitez Trnski, v književni odbor pa so bili izvoljeni gospodje: dr. Anton Radič, dr. Oton Kučera in dr. Stjepan Bosanc. Za predsednika gospodarskega odseka je izbran g. dr. Franjo pl. Marković in za odbornika v ta odsek gospod dr. Anton Bauer, za namestnike odbornikov so izbrani gosp. dr. Milan Šenoa in g. Josip Pasarič.

»Tagespošta« se po »Narodovem« vzorcu zaganja v katoliško-narodno gospodarsko organizacijo. Vse, kar »Narod« pove, je »Tagespošta« sveto. Bilo bi boljše, da bi se »Tagespošta« brigala za cvetove, katere poganja gospodarska organizacija na Nemškem, in za tiste sleparje, ki so zadnji čas nemško ljudstvo osleparili za milijone. Včeraj je prinesel brzovjav v svet vest iz Berolina, da je zopet ušel v svet eden nemških gospodarskih »organizatorjev« ravnatelj Terlinden. Poneveril je osem milijonov mark. Tam naj Nemci pometajo!

Novo šolo v Št. Jerneju so pričeli te dni zidati. Stroški so proračunjeni na 39.000 kron. Prihodnje leto se poslopje odda svojemu namenu.

Občna zbor šentpeterske moške in ženske podružnice Ciril in Metode družbe sta se vršila včeraj zvečer v Hafnerjevi pivarni. Pozdravil je zborovalce č. g. župnik Malenšek. Blagajnik gosp. Pavlič je poročal, da ima moška podružnica 4 pokrovitelje, 23 ustanovnikov in 87 rednih članov. Dohodkov je bilo 179 kron, stroškov pa 28 kron, prebitka je torej 150 kron 20 v. Tajnik g. Mulaček je poročal o raznih prireditvah ter je konečno priporočil, naj se člani živahno zanimajo za prepotrebno družbo. V ime ženske podružnice je pozdravila zborovalce gospa Vera dr. Šlajmerjeva, gđ. Bavdek je kot tajnica poročala ter omenjala, da bo odslej šentpeterska podružnica vedno samostojno prirejala veselice. Gospa Terčekova je poročala, da je ženska podružnica imela 398 kron 26 v. dohodkov. Članov je bilo 144. Od skupne veselice se je glavnemu predsedniku oddalo 200 kron 65 v. V odbor moške podružnice so bili izvoljeni načelnikom č. g. župnik Malenšek, tajnikom g. Mulaček, blagajnik g. Pavlič; odborniki g. Irkič, g. Žan, g. Furlan, g. Rohrmann, g. Lenček, g. Klemenc in g. Koželj. V odbor ženske podružnice so bile izvoljene za predsednico gospa Vera dr. Šlajmerjeva, gospa Marija Terček za bla-

gajničarico in za tajnico gđ. Helena Bavdek. Odbornice pa so: gospodična Josipina Porenta, gospa Marija Grošelj, gospa Marija Rutarjeva, gospa Marija Sajovic, gospa Marija Furlan, gospa Marija Urančič, gospa Uršula Strah, gospa Josipina Čuden in gospa Alojzija Tratnik. Za pregledovalce računov so bili izvoljeni pri moški podružnici gospoda Kolar in Smole, pri ženski podružnici pa gospe Katinka Žan in Ljudmila Koželj. Kot zastopnika k glavni skupščini v Maribor sta se pri moški podružnici določila gg. Al. Lenček in Fr. Tomc, od ženske podružnice pa gđ. Helena Bavdek in gospa Marija Terček. Gospa dr. Šlajmerjeva je predlagala, naj bi se meseca septembra vršila veselica na korist družbe. Odboru se je prepustilo, da glede tega vse potrebno ukrene. Dosedanji odbornici gospej Mulačkovi se je izrekla zahvala za nje požrtvovalno delovanje.

Šent Jakobsko-trnovska moška podružnica sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je imela včeraj izredni obč. zbor. Izid volitve je naslednji: Dr. Fran Papež, odvetnik, prvomestnik, Mavrilij Šarabon, mestni katehet, njega namestnik, Josip Pichler, umir. c. kr. okrajni tajnik, zapisnikar, Ivan Vrhovnik, mestni župnik trnovski, blagajnik. Zastopnika k veliki skupščini: Mavrilij Šarabon, Ivan Vrhovnik. Pregledovalca računov: Vinko Vizjak, dež. rač. revident, Dragotin Žagar, umir. dež. blagajnik.

Potres so čutili, kakor se poroča iz Črnomlja, v Podzemlju 18. t. m. Potres in sunek je bil precej močan ter je trajal 5 do 6 sekund.

Kranjska trgovska in obrtna zbornica je imela danes ob 2. uri popoldne svojo javno sejo v magistratni dvorani. Na dnevnem redu je bila važna točka o uvedbi nedeljskega počitka v trgovskem obrtu. Zbornica je v poročilu tajnika Murnika izjavila, da je ta zadeva jako »težka stvar« in da za sedaj še ne more oddati o tem svojega mnenja. Zbornica je odgovorila vladi, naj pozove gremij, da stori tak sklep o tem in če-le potem naj bi stvar prišla na zbornico. Vnela se je ostra debata, pri kateri sta se posebno ognjevitno govorila za nedeljski počitek gg. K. Pollak in Gassner. G. K. Pollak je priporočal, naj se zbornica v principu izreče za nedeljski počitek, a predsednik g. Kušar tega še na glasovanje ni dal! Več jutri. — Zbornica je imenovala provizoričnim konceptnim adjunktom g. dr. Vindišerja.

Za družbo sv. Cirila in Metoda nam je poslala gđ. Marija Majaronova znesek 15 K 30 v., ki jih je nabrala na novi maši č. g. Ivana Klemenca v Borovnici.

Otvoritev koče na Begunjski. Slovenskega planinskega društva radovljiška podružnica naznanja tem potom vzpored za otvoritev Tomčeve koče na Begunjski, v nedeljo dne 28. julija t. l. Na predvečer: Zbirališče v gostilni g. Avsenika v Begunjah. Dne 28. zjutraj ob 8. sv. maša v Begunjah. Po maši odhod na Poljsko planino, kjer stoji nova koča. Ob 10 dop. slovesna otvoritev koče. Ob 1 uri skupni obed v restavraciji g. Avsenika v Begunjah; pri obedu svira oddelek radovljiške godbe na lok. Popoldne ob 4. koncert slav. pevskega zbora blejskega pod vodstvom g. nadučitelja gosp. Fr. Rusa. Vstopnina h koncertu 50 v. K obilni udeležbi vabi najuljudnejše odbor.

Poseben vlak bo 6. avg. odšel iz Maribora ob 8:23 zjutraj na Brezje k Mariji Pomagaj, ki bo na vseh postajah pobiral romarje.

Domača umetnost. V izložbenem oknu gospoda F. Kolmana prodajalnice na Mestnem trgu je razstavljen izborni portret dobro znane pokojne dame M. M., ki jo je naslikal gospod L. Grile. Slika nam kaže na prvi pogled fino pikanterijo v tehniki in koloritu; izvrstno je pogojena podobnost pokojnice. Gospodu L. Grileu iskreno čestitamo k najnovejšemu dobro pogojenemu portretu.

Štajarski deželni zbor je imel včeraj 24. sejo, v kateri je bila na vrsti tudi prošnja kmečkih zadrug, naj bi dežela ustanovila hipotečno banko. Dež. odbor je že zbiral statistično gradivo, a ne še dovršil vseh poizvedeb. Deželni zbor je iznova naročil dež. odboru, naj čim preje dovrši pri-

prave in, če se enketa izreče za hipotečno banko, naj že v bodočem zasedanju predloži pravila. Dalje je naročil dež. odboru, naj nemudoma sestavi poročilo o potrebnih uravnavačih voda in ga odpošlje vladi s prošnjo, da se za deželo dovoli izredna državna podpora. Za brezobrestna posojila vinorejcem je dež. zbor za tekoče leto dovolil 160.000 kron. Dež. odbor se je pooblastil, da v okrajih Ivrica in Arvež ustanovi uzorna vinograda.

Ljubljanske novice. Umrla je v Zagrebu mati tukaj. brivskemu mojstru g. Matkoviču Julija Matkovič. Pred 12 dnevi je g. Matkoviču umrla hčerka Julijana. — Nemiri v prisilni delavnici. Poroča se nam, da je 21. t. m. oddelek prisiljencev se uprl proti paznikom in je bilo le s težavo mogoče pomiriti prisiljence. Prisiljenci so imeli nože.

Pomiloščena detomorilka. Cesar je pomiloštil detomorilko Marijo Dorn, katero so celovski porotniki obsodili na smrt. Sodišče ji je sedaj prisodilo 12 let težke ječe, poostrene s postom in trdim ležiščem vsakega 10. januarija.

Odkritje spomenika Rossettiju v Trstu. bode skoro gotovo 24. ali 25. t. m., vender dan natančno še ni določen. Spomenik se vzdiguje v bližini »Giardino publico«.

Slavnost »Kola« v Trstu je bila kljub raznim policijskim odredbam velikan-ska. Razvitju nove zastave »Kola« je po poročilu »Elinosti« prisostvovalo do 10.000 ljudi. Tem bolj je torej obžalovati, da so prireditelji popolnoma prezrli vsako cerkveno opravilo!

Občinske volitve v Volovski se bodo vršile meseca septembra ter bode hud boj mej Hrvati in Lahi. Nemci bodo podpirali Labe.

Pogreša se 1. 1873 rojeni mizarski mojster in četovodja v rezervi J. Kafol iz Kanala.

Velociped na morju. Iz Trsta se poroča, da sta gg. Zorman in Wunder iz Trsta pripeljala se na velocipedu, ki je konstruiran za vožnjo po morju, srečno iz Trsta v Pulj. Ta velociped je nekaka ladijca z zračnimi cilindri, ki onemogočujejo potop. Sprejadi in zadaj se kolesa z lopatami, ki se prično gibati s pritiskom na pedale.

»Hrvatska« javlja: Iz uredništva »Hrvatke« je izstopil pretekli teden dosedanji glavni urednik dr. Ante Tresić Pavičić ter je vrhovno nadzorstvo nad »Hrvatsko« prevzel gosp. dr. Avgust Harambašić, kot predsednik eksekutivnega odbora stranke prava.

Crispijeva bolezen se je poslabšala. Bolezen na srcu je postala akutna in se je bati najhujšega.

Krugerjeva žena je umrla v 67. letu svoje dobe. Dobila je pljučnico, katere ni mogla preboleti. Kitchener je pred nekoliko dnevi, kakor javljajo angleški listi, naznanil Krugerju, da je njegova žena obolela, ter mu je dal na razpolago jeden kabel za pošiljanje poročil. Angleški listi pišejo, da sta lord Roberts in Kitchener prva odposlala Krugerju izraze sožalja. Krugerjeva žena je bila bolna samo tri dni. Kaj pa, ko bi se za »pljučnico« skrivala kaka angleška »prijaznost« napram Krugerju.

Potres so čutili v nedeljo zjutraj na raznih krajih Srbije.

Velika stavka krojačev. V New-Yorku je stopilo v stavko 50.000 krojačev. Krojači zahtevajo, naj se odpravijo posredovalci mej njimi in tovarnarji.

Velikanski požar. Iz Petrograda se poroča, da je v mestu Soloki Novosalezandrovskij požar uničil 200 hiš.

Nesreča v gorah. Na Tribulaunu se je zgodila velika nesreča. Večja družba, mej katero je bil tudi zdravnik z Dunaja dr. Robert Wilhelm, je ravno prišla na vrh gore, ko se je nad njo zbrala nevihta. Strela je udarila v družbo ter je usmrtila dr. Wilhelma in njegova vodnika Amorta ter oba pahnila v globočino.

Ponesrečen samomor. Pri Raabu se je vrglo mlado elegantno opravljeno dekle pod dunajski brzovlak. Predno se je vlak ustavil, je deset vezov peljalo se preko mladega dekleta. Na čudovit način pa dekle ni bilo nič ranjeno, ampak so jo potegnili izpod vozov samo z raztrgano obleko. Svojega imena dekle noče povedati.

Moderni tatovi. Nowyorská policija je zasačila dva tatova, ki sta stala na višini časa. Preskrbela sta si za svoje delo najmodernejše orožje. Jeden tatov je imel seboj

elektriški kol, ki je imel v sebi toliko množino elektrike, da je jedno osebo lahko v trenutku omamila. Za odpiranje blagajn je rabil elektriško delujočo žago. Namestu stare svetilke z oljem posluževala sta se lopova elektriške svetilke. Tako se tudi lopovstvo poslužuje modernega napredka.

Samomor v peči. Delavec v podgoraški opekarni Ivan Vidaković se je te dni usmrtil na poseben način. Skočil je v razžarelo opekarsko peč. Ko so ga izvlekli iz peči, bil je samo opečena masa. Izvršil je samomor, ker mu ni bilo mogoče s svojimi dohodki podpirati bolehe matere.

Roj čebel v poštnem nabiralniku. Na Irskem je mej Mullingarjem in Dublinom pošta prišla v čudno zadrego. V poštnem nabiralniku za pisma se je ustanovil roj čebel. V nabiralniku je bilo polno pisem, a poštni uslužbenci si niso upali po pisma mej roj čebel. Nagrade za odstranjenje čebel iz nabiralnika so bile brezuspešne. Nihče se ni oglašil za to delo, oglašil se je pa lastnik čebel, ki je poštni upravi zagrozil, da jo bo tožil za odškodnino, ako bo kdo njegovim čebelarom kaj zalega naredil. Radovedni smo, kako se bode poštna uprava izmuzala iz te zagate.

Linčanje na železniškem vozu. »Newyork Sun« poroča, da je nek črnc na vlaku v Južni Karolini prišel v železniškem vozu streljati ter je usmrtil jednega belokozca. Potovalci so črnca prijeli ter ga z vlaka vrgli v trenutku, ko je vlak drdral preko 90 čevljev visokega mostu.

V največji vročini skoro zmrznil. Prebivalci mesta Hamiltona ne morejo skoro dihati od velike vročine. Vročina je dosegla že 40 stopinj C. Neki Toma Powers ima v Hamiltonu ledenico, v katero se je šel hladit, a zaprl je za seboj vrata tako nerodno, da ni mogel iz ledenice. Ko so Powersa našli v ledenici, bil je na ledu na pol zmrznjen.

V kadi preko Niagara vodopadov. Pred 12 leti ekscentričen Amerikanec Graham je v kadi, katero je obil s suknom in v nje notranjosti nabil mnogo blazin, spustil se preko Niagara vodopadov. Sedaj hoče ekscentrični Amerikanec ta svoj čin ponavljati. Kad je težka 70 kg, dolga 125 m in ima premer 0,50 m. Ko je Graham 1. 1889 prišel zopet na suho, bil je na pol mrtev. Kad so tedaj komaj dobili, ker je 100 m od slapa prišla še-le na dan. Graham je bil tedaj nad jedno uro zaprt v ozko posodo.

Prebrisan sinček. Nedavno je nekemu farmerju v Minnesoti v Ameriki nekdo odpeljal psa. Čez par dni pa je prejel farmer pismo, da dobi psa takoj nazaj, če položi v tem času na določenem prostoru 5 dolarjev. Farmer je imel psa silno rad in je to tudi res storil, zaznamoval pa je denarnico z majhno zarezico, da bi jo ob priliki spoznal. Kako pa se je začudil, ko je našel čez dva dni prav to denarnico v žepu svojega nadebudnega sinčka, ki je tako imenitno očeta »potegnil«.

Cenzura na Japonskem. »Gaulois« javlja, da je cenzura v Osaki na Japonskem prepovedala predstavo neke soc. drame, ker se v drami zasmehuje novodobni »napredek«. Pri tej prepovedi pa se je cenzuri vzbudila vest in je vodju dotičnega gledališča dala znatno — odškodnino. Imajo pač silno uljudno cenzuro na Japonskem!

Darovi.

VIII. izkaz darov za pogorelce v Gorenji vasi

do incl. 22. julija: Alojzij Stare, blagajnik Vincencijeve družbe in župnik v pokoji v Ljubljani nabral 40 K. Fara Kamnik 38 K, J. O. 10 K, Uredništvo »Slovenca« 30 K 20 h, Ivan Zagorjan, župnik v Radečah, 12 K, Župni urad sv. Jakoba ob Savi 4 K, Šmartno pod Šmarno goro 10 K, župnik Vilman v Kolovratu 12 K, N. N. v Dolini 1 K, Uredništvo »Slovenca« 18 K, Klun, župnik v Šmartinu, 10 K, v St. Petru na Krasu nabral g. Ivan Blaznik, deželni dacar, 57 K 38 h, in so darovali: Ivan Blaznik 2 K, Marija Dokne 2 K, Janko Lesnjak 1 K, Stibenegg 1 K, O. Leinweber 1 K, Jos. Kaluža 1 K, N. Penko 1 K, Josip Penko 40 h, Tomaž Česnik 30 h, postajevođa Križe 1 K, Peter Bernik 1 K, Stanislav Čvetnić 60 h, Adela Bernik 60 h, Alojzij Česnik 20 h, Anton Penko 20 h, Anton Smrdel 20 h, Ivan Brgoč 1 K, Franc Bergoč 22 h, Josip Čop 60 h, R. ? 20 h, Torkar Katra 20 h, Tomaž Mauer 20 h, ? 20 h, Janez Šeber 1 K, Johana Mumič 20 h, Marijana Perenič 30 h, Žitko Marija 40 h, Jak. Dekleva 40 h, A. Lavrenčič 2 K, Matilda Sila 1 K, Jože Samsa 40 h, Juri Sornik 40 h, Pavel Kaluža 40 h, Ivana Čelhar 30 h, Anton. Penko 26 h, Frančiška Kuret 30 h, Janez Želko 20 h, Jože Urbančič 20 h, Josip Fidel 20 h, Marija Čepirlo 40 h, Marija Bizjak 20 h, Martin Hrovatin 20 h, Margareta Terolli 20 h, Janez Penko 20 h, Ign. Valenčič 20 h, J. Žeino iz Malepristave 20 h, A. Fatur 20 h, Marija Volk 30 h, R. Volk 50 h, Pet. Malešihar (?) 40 h, neimenovan 1 K, neimenovan 1 K, Franc Torkar 1 K, neimenovan 60 h, neimenovan 10 h, Žele Anton 1 K,

